

VINCENTIUSNIEUWS

16 FEBRUARI - 15 MAART 2023

Woonzorgcentrum Sint-Vincentius
samen zorg dragen voor elkaar

INHOUD

Editoriaal	3
Pastoraal Nieuws	4
Gebedsvieringen	6
Huiskalender	7
Terugblik.....	9
Verjaardagen	16
Bewonersnieuws	17
Personeelsnieuws	18
Wie is...	19
Nieuws uit.....	21
Interview met	32
Woordje voor Aswoensdag	36

EDITORIAAL

Beste bewoners, familieleden, medewerkers, vrijwilligers en sympathisanten,

De wereld blijft aan een sneltreinvaart ronddraaien, en wij draaien lustig mee. Soms veroorzaakt dat hier en daar wat duizelingen, maar eigenlijk zouden we het niet anders willen. De bijzondere dagen zijn amper bij te houden: Valentijn, de dag van de liefde. De dag waarop Cupido een schone luiër aantrekt en zijn pijlen richt. Aswoensdag, de vooravond van de

vastenperiode. De gebedsvieringen staan ingepland, de nieuwe huiskalender loopt over van leuke en gevarieerde activiteiten. Zo krijgen we in februari een bezoek van de Bierpruvers en in maart volgen de Ganzenrijders. Ambiance gegarandeerd! Ook gaat de boekenclub terug van start: een initiatief waarmee we de eerder teruggetrokken bewoners hopen uit te nodigen tot een gezellig, verhalend dialoog.

Niet alleen kijken we met het Vincentiusnieuws in de toekomst, we kijken ook terug op de voorbije weken en de dolle pret die we hebben beleefd. Wandelen, knutselen, zingen, elkaar ontmoeten en contact leggen, met woorden of op een andere manier. In ons huis vinden wij immers altijd wel een weg naar elkaar.

Veel leesplezier!

Het redactieteam

PASTORAAL NIEUWS

Aswoensdag valt dit jaar op 22 februari. Het is het begin van de vastenperiode, waar iedereen zijn eigen draai aan geeft. Sommige mensen eten dan gedurende veertig dagen geen vlees, anderen eten gewoon kleinere maaltijden. Enkelen drinken tijdens deze periode geen alcohol. Kinderen die voor het eerst deelnemen aan de vastenperiode, vatten de eeuwenoude regels graag bijdehand op en onthouden zich van snoep en choco. Wie deelneemt aan de vastenperiode, denkt spontaan aan de kleine hongertjes of “goesting” naar het smakelijke extraatje dat ze voor veertig dagen achterwege moeten laten. Bij vasten gaat het allemaal om het creëren van soberheid, want soberheid biedt een kans op spirituele reiniging.

Maar wat is het verhaal van Aswoensdag, de dag waarop dit proces van spirituele reiniging aanvangt?

Laten we een kijkje nemen in onze gewijde geschiedenis. Als je vroeger een zonde had begaan, moest je dit opbiechten aan de bisschop. Op Aswoensdag moest je dan een boetekleed dragen, en werd je “aangeduid” met as. Volgens bepaalde bronnen werden zondige mannen bestrooid met as, terwijl zondige vrouwen een kruisje van as op het voorhoofd kregen. Deze

zondaars, man of vrouw, werden vervolgens tot Witte Donderdag uit de gemeenschap verbannen!

De as van Aswoensdag komt van verbrande palmtakjes en staat symbool voor sterfelijkheid en onvolmaaktheid, maar ook voor reinigende kracht. Ook vandaag tekent de priester in sommige parochies nog askruisjes op het voorhoofd van de parochianen, terwijl hij de volgende woorden uitspreekt: “Gedenk, mens, dat je stof bent en tot stof zult wederkeren”.

Dit ritueel en zijn diepe betekenis inspireerden vroeger zelfs de heidenen. Ook ongelovige volkeren markeerden hun zondaars met as. Voor deze volkeren symboliseerde de as enerzijds zonde, maar anderzijds vernieuwing en het vermogen om te relativieren. Relativeren, dat zouden wij allemaal moeten proberen, toch?

Voordat het proces van boetedoening begint op Aswoensdag, en we ons van allerlei lekkers gaan onthouden gedurende de vastenperiode, vieren we nog één keer feest – met **carnaval**! We verkleden ons met gekke maskers en kostuums, we hangen de muren vol met zottigheden en strooien confetti en slingers in het rond!

GEBEDSVIERINGEN

VIERINGEN VAN 16 FEBRUARI TOT 15 MAART

Vrijdag 24 februari 2023 om 14u

Gebedsviering voorgegaan door Luk Patroons.

Vrijdag 10 maart 2023 om 14u

Gebedsviering voorgegaan door Lut Crève.

**De vieringen vinden plaats in de kapel, naast de cafetaria
op het gelijkvloers**

HUISKALENDER

Hier het maandoverzicht voor heel ons huis. De activiteiten per woonkern kan je aan de leefruimte van de woonkern terugvinden. Alle bewoners zijn van harte welkom op de activiteiten.

Week van Valentijn

- Ma 13 feb 14u Hartjesslinger (in elke woonkern)
 OF
 14u Valentijnskaart maken (in elke woonkern)
- Di 14 feb: 14u Wandelen met Katrin
- Woe 15 feb: 10u Hersenkronkels met Jill in de cafetaria
 14u Zangstonde liefdesliedjes in de cafetaria
- Don 16 feb: 14u Spreekwoorden en gedichten tijdens de
 koffie (in elke woonkern)
- Vrij 17 feb: 14u Rekenen met hartjes (in elke woonkern)

Week van Carnaval

- Ma 20 feb: 14u Knutselen (in elke woonkern)
- Di 21 feb: 14u Optreden Oliver Smeyers
- Woe 22 feb: 14u Handwerkclub met Jill in de cafetaria
 14u Bewegen met bewoners (in elke woonkern)
 Aswoensdag!
- Don 23 feb: 10u Optreden van de Bierpruvers
 14u Contactkoor met Katrin in de kapel

Vrij 24 feb: 14u Viering in de kapel

Zon 26 feb: 10u Ganzenrijders met Fanfare

* * * * *

Ma 27 feb: 14u Dag van de Vrijwilliger

Di 28 feb: 14u Wandelen met Katrin

Woe 1 maart: 10u Hersenkronkels met Jill in de cafetaria
Complimentendag!
14u Bingo in de cafetaria

Don 2 maart: 14u Kleurrijke hanger voor op de gang (in elke woonkern)

Vrij 3 maart: 14u Nationale feestdag Bulgarije (memorie)

* * * * *

Ma 6 maart: 14u Spelletjes met studenten (in elke woonkern)

Di 7 maart: 14u Wandelen met Katrin

Woe 8 maart: 14u Internationale Vrouwendag
14u Handwerkclub met Jill in de cafetaria

Vrij 10 maart: 14u Viering in de kapel

* * * * *

Ma 13 maart: 10u Boekenclub met Lena in de cafetaria

Di 14 maart: 14u Wandelen met Katrin

Woe 15 maart: 10u Hersenkronkels met Jill in de cafetaria
14u Zangstonde in de cafetaria

Vrij 17 maart: 14u Nationale feestdag Ierland (klavertjes vier maken)

TERUGBLIK

Poëzie en vriendschap in de bib

Je weet dat je in België woont als je, uit schrik voor gure onweersbuien, vooral op uitstap gaat naar overdekte plaatsen. Maar dat hoeft niet per se slecht te zijn! Onlangs stond er een bezoek aan Bibliotheek Driehoek in Ekeren op het programma, en dit tijdens de poëzieweek.

We werden uitgebreid verwelkomd en kregen een voorstelling van de vele mogelijkheden van de bib. Daarna las een medewerker met warme stem een gedicht voor. Het thema paste perfect bij ons woonzorgcentrum en waar wij altijd naar streven: vriendschap! Misschien ook niet verwonderlijk, dat onze bewoners onmiddellijk inpikten op woorden die ze in het gedicht hoorden. Dit mondde uit in een boeiend gesprek, vol herinneringen, waarin onze verschillende persoonlijkheden aan

bod kwamen. Vragen leidden tot meer verhalen. De herinneringen van onze bewoners waren zeker zo interessant als de talloze boeken in de rekken. Huiselijk, gezellig, zo babbelden wij erop los. Terwijl buiten het Belgische weer op en neer schommelde, zorgden wij binnen voor licht. Vanwege het enthousiasme plannen we zeker nog een bezoek in!

Weetje: Na deze inspirerende trip besloot Rik van het dagcentrum zelfs om een aantal van zijn eigen boeken weg te schenken aan de bib. Dank voor dit lieve gebaar, Rik!

Een kerk vol verhalen

Bij deze wandeling hoorde een leuk extraatje: we hadden een gids ingehuurd! Plaats van afspraak: de Sint-Lambertuskerk van Ekeren. Onze gids stond ons al in het kerkportaal op te wachten, met een blij lach en volkse muziek. Hij heeft ons zoveel verteld!

Wist je dat de kerk in de 10de eeuw gebouwd werd en tot 2 keer toe geteisterd door een brand?

Op 22 oktober 1943 liep het nog eens fout. Toen vloog een jonge Duitse piloot, Helmut Pittmann, met zijn Focke-Wulf tegen de kerktoren aan. Het vliegtuig stortte brandend neer in het Pastorijveld tegenover huisnummers 6 en 8. Beide woningen liepen zware schade op, de piloot werd verkoold tussen de resten van het vliegtuig aangetroffen. Volgens onze gids is het tot op heden een mysterie, waarom Pittmann op dat moment boven Ekeren vloog. Vermoedelijk was hij op verkenningsmissie, maar hoe kon een verkenningsmissie zo tragisch aflopen? Pittmann was immers een ervaren piloot en had al twintig geslaagde missies achter de rug!

De vertelling was daarmee nog niet ten einde: Op het moment van de ramp bereidde een groep meisjes net hun eerste

communie voor in de kerk. Een bezoekerster van ons dagcentrum kon hier als getuige over meespreken. Haar woorden brachten de geschiedenis voor ons nóg dichterbij.

De gids schotelde ons ook een bijzonder weetje voor. Raad eens waar de uitdrukking “rijke stinkerd” vandaan komt? Als rijke parochianen zich vroeger lieten begraven onder de stenen aan het altaar van de kerk, zorgde dat voor een onaangename geur. Deze overledenen kregen van kerkgangers dus de bijnaam “rijke stinkerd”.

We luisterden allemaal erg geboeid en achteraf blikten we bij een drankje in het cafetaria terug op een geslaagde uitstap!

Warme oproep: Helaas wonen wij in een koud landje, en tijdens onze uitstappen hebben onze bewoners vaak nét iets meer nodig om de handen en oren warm te houden. Daarom vragen wij graag aan familieleden, vrienden, kennissen en sympathisanten om oude mutsen, petten, sjaals en handschoenen te schenken aan ons woonzorgcentrum. U krijgt onze eeuwige dankbaarheid in ruil!

Victoria: Juwelen en schoonheid!

Op vrijdag 3 februari stond er een nieuwe activiteit op onze planning. Voor het eerst in ons woonzorgcentrum werd er een juwelenverkoop georganiseerd! Onze bewoners kwamen nieuwsgierig een kijkje nemen, soms vergezeld van vrienden of familie. Verschillenden onder hen grepen de kans om een dierbare of zichzelf eens goed in de watten te leggen. Halskettingen, oorbellen, armbanden, ringen. Kleuren,

ontwerpen, glinsterende steentjes, diamantjes. We namen de pracht en praal in ons op en voelden ons even als koninginnen en prinsessen. Er werden talrijke juwelen bewonderd en uiteraard ook verkocht! We zijn er zeker van dat we dit in de toekomst nog eens gaan organiseren! Hou onze Huiskalender zeker in de gaten als je de volgende editie van de juwelenverkoop niet wilt missen!

Dag van de directeur

Al ruim 20 jaar staat onze directrice, Anne, onverschrokken aan het roer van het woonzorgcentrum. Met liefde en toewijding werkt ze lange dagen, heet ze bewoners van harte welkom en gidst ze personeelsleden in de juiste richting. Soms is de juiste richting de onbekende, maar met Anne aan onze zijde hoeven we niet bang te zijn voor nieuwigheden. Hoe bedank je zo'n fantastisch

leiderschap?

Tijdens de Dag van de Directeur, op 31 januari, stonden we eens extra stil bij alle moeite die onze directrice voor ons doet. Zowel de bewoners, als personeelsleden, alsook de bezoekers van het Centrum voor Dagverzorging konden maar één

ding bedenken: deze dag moet onvergetelijk worden! We voegden de daad bij het woord en zorgden voor kunstwerken, chocolade, hartig

e soep en een leuke kaart. De directrice straalde en zo hadden we meteen de eerste maand van 2023 op krachtige en ontroerende wijze afgerond.

Vergeet nooit hoezeer we u en uw inspanningen appreciëren, lieve directrice!

VERJAARDAGEN

17/02/1979 Touria Belhadi (p)
18/02/1984 Marina Van Tichelt (p)
19/02/1943 Luk Patroons (vr)
20/02/1942 Maria Lambaerts
20/02/1948 Arlette Lagneau (vr)
22/02/1946 Fernand De Cock
25/02/1939 Magdalena Boeykens (AW 203)
26/02/1933 Madeleine Venken
28/02/1955 Brigitte Lathouwers (vr)
01/03/1988 Sara Elmezouari (p)
01/03/1933 Jenny Bastiaenssens (AW202)
03/03/1929 Julia Bes
05/03/1991 Nathalie Van Eyk (p)
06/03/1949 Eddy Van Nimmen
08/03/1921 Marcel de Moor
08/03/1939 Angela Van Everbroeck
15/03/1937 Christiane Meerschaut

BEWONERSNIEUWS

We verwelkomen....

Wij heten onze nieuwe bewoners van de voorbije maand van harte welkom en hopen dat zij zich ondertussen al een beetje thuis voelen.

Klaproosveld

Alfons Mooens K 114

Lisette Cleiren K 119

Tulpenhof

Willy Corremans K 128

Irisheem

Antoine Picqueur K 222

Madeleine Venken K 225

We betreuren het afscheid van...

Jeanne Robert Klaproosveld 28/01/2023

Rosa Van Parys Klaproosveld 06/02/2023

Wij betuigen de familie onze oprechte deelneming en wensen hen veel sterkte toe.

PERSONEELSNIEUWS

Wij verwelkomen...

Lena De Coninck begeleider wonen en leven
+ medewerker communicatie

Babak Salim (Alex) zorgkundige Irisheem

Welkom in ons team!

We nemen afscheid van...

Linda Aerts zorgkundige Tulpenhof

Bedankt voor de fijne samenwerking!

Van harte beterschap aan onze langdurig zieke collega's: Jo Thys, Elisa Kuypers, Somia El Khattabi, Hilde Groos, Ingrid Bal, Karine Donné, Conny Oeyen, Carina Konings en Heidi Picqueur.

WIE IS...

Lena De Coninck

Hallo, lieve mensen!

Mijn naam is Lena De Coninck, ik ben 25 jaar en sinds kort aangenomen in het woonzorgcentrum, als begeleider wonen en leven. Ik zal dus regelmatig in de verschillende woonkernen binnenspringen voor een babbeltje. Ik praat graag en ben heel nieuwsgierig naar verhalen.

Je zal mij ook vaker en vaker bij activiteiten gaan zien. Op 13 maart zal ik, bijvoorbeeld, voor de eerste keer voorlezen bij de boekenclub in de cafetaria (zie Huiskalender).

Ik heb heel mijn leven in Brasschaat gewoond, grotendeels onder de vleugels van mijn lieve grootmoeder. Zij bracht mij naar school, hielp me bij mijn huiswerk en leerde mij lezen, rekenen en schrijven. In 2012 werd mijn grootmoeder ziek, toen draaiden we de rollen om en begon ik voor haar te zorgen. Op die manier heb ik al op jonge leeftijd geleerd dat er niets zo mooi is, als zorgen voor elkaar. Samen genieten van leuke dagen en samen de kwade dagen trotseren. Ik heb geleerd dat niets echt leuk is, als je het niet kan delen. Als het leven je iets geeft, moet je op één of andere manier iets teruggeven.

Na het middelbaar ging ik Taal –en Letterkunde studeren aan de universiteit: ik leerde verschillende moderne talen en moest ook heel vaak teksten schrijven. Na mijn studies had ik journalist of schrijfster willen worden, maar door het gigantische lerarentekort

werd ik als vanzelf in het onderwijs opgezogen. Ik werd leerkracht moderne talen, maar dat paste niet bij mijn zorgende karakter. Kinderen willen tegenwoordig niet meer verzorgd worden, ze voelen zich al snel volwassen en zelfstandig en weigeren een helpende hand.

In januari 2023 kreeg ik van Anne, de directrice van het woonzorgcentrum, een prachtige kans: begeleider wonen en leven worden!

Sinds 2020 heb ik een relatie met mijn vriend Tibo, en samen hopen wij ooit een mooi huis te vinden in Ekeren. Wij wandelen graag in de Oude Landen en over de woensdagse markt. Soms houden we daar een

wedstrijdje om-ter-meeste hamburgers eten! Maar ik ben een dame, dus veel vettigheid kan ik niet eten. Hij verslaat mij dan ook iedere keer!

Wij houden vooral van de arbeidersstraatjes in de omgeving van de Kloosterstraat. Ik droom daar regelmatig weg. Dromen, dat is een grote hobby van mij. Dromen over geschiedenis, over de toekomst, over de mensen waar ik van hou.

Tot binnenkort! ♥

NIEUWS UIT...

Leliedal

Dinsdagvoormiddag wordt er om de twee weken gekookt op Leliedal. We wisselen meestal af: de ene keer maken we soep, de andere keer maken we een zoet tussendoortje voor bij de koffie. Deze maand werd er cake gebakken. Een eenvoudige, maar lekkere vier-vierde cake, naar grootmoeders recept.

De voorbije maand werden er ook weer een aantal jarigen gevierd. Naar aanleiding van de verjaardag van Ida De Boel kregen we bezoek van haar dochter en achterkleinkinderen. Ze brachten taart mee voor iedereen. We konden dus weeral smullen!

Donderdag 2 februari vierden we Maria-Lichtmis, oftewel pannenkoekendag. Ook op Leliedal. Als er gesmuld wordt, zijn we er graag bij. De pannenkoeken gingen vlotjes binnen. Wat vinden jullie van onze knutselwerken van deze maand?

Driekoningenkronen en winteruiltjes!

Tulpenhof

Na een geslaagde januari-maand, kon februari natuurlijk niet achterblijven! Op Tulpenhof wonen een aantal handige en creatieve dames. Ze haalden hun talenten tevoorschijn en knutselden erop los om ook de tweede maand van het jaar te “versieren”.

Letterlijk dan, want februari is de maand van de liefde! We hielden onze dierbaren in gedachten bij het maken van mooie hartjes als versiering voor onze deuren.

Zo'n activiteiten maken bij iedereen verhalen los. Er wordt dan vaak gepraat over relaties, graag zien, zorg dragen, elkaar helpen. Sommigen onder ons pinken op die momenten ook een traantje weg bij de herinnering aan zij die ons reeds overleden zijn. Stilstaan bij de tijd die ons in het verleden gegeven is en de tijd die we nu nog krijgen en ten volle benutten. Dat werkt verhelderend. Het leert ons koesteren, het leert ons leven in het

moment. Het inspireert ons, en die inspiratie geven wij graag vorm door te knutselen!

We deden op Tulpenhof ook mee met de vogeltelweek!

Overall werden vogeltjes verstoppt, wie zin had kon

aan de hand van een telformulier de juiste oplossingen proberen te vinden en dit formulier in de doos stoppen. Binnenkort wordt de winnaar bekendgemaakt en krijgt hij of zij een leuke prijs. Zoeken maar!

Love is in the air

In deze Valentijnseditie van ons krantje mocht zeker het liefdesverhaal van Joanna en Frans niet ontbreken. Een verhaal van eindeloos graag zien. Joanna en Frans zijn intussen 69 jaar getrouwd en nog steeds onafscheidelijk. Het paar leerde elkaar kennen en de vonk sloeg over op tram 77.

Joanna ging iedere zondag samen met de nicht van Frans naar Wilmarsdonk. Frans ging liever naar de voetbal en had niet echt een boodschap aan een uitstap met de vrouwen ... tot hij te horen kreeg dat er wel een heel mooie dame bij het gezelschap hoorde! Hij besloot toch eens een keertje thuis te blijven om deze schone met eigen ogen te zien. Zo zag hij Joanna voor het eerst. Het was liefde op het eerste gezicht.

Toen ze elkaar later op tram 77 opnieuw tegenkwamen, kreeg het koppel verkering. Ze huwden, trokken in bij de ouders van Frans en kregen een dochter: Ingrid. Het jonge gezin woonde gezellig op de bovenverdieping. Toen de ouders van Frans overleden, bleven Frans en Joanna nog een tijdje met Ingrid in het ouderlijk huis wonen. Toen Ingrid 9 jaar werd, verhuisde het gezin naar de wijk Rozemaai in Ekeren.

Het koppel hield van het leven en het leven hield van hen. Ze genoten dan ook met volle teugen. Zo waren ze iedere zondag van de partij in café De Trappisten te Westmalle en reisden ze tot wel 20 keer af naar Gran Canaria. Ze gingen ook zo'n 4 keer per jaar op vakantie met vrienden.

Frans speelde ook nog in een orkest. Hij deed

het slagwerk en zat daarvoor elk jaar in Benidorm.

Frans en Joanna werden trotse grootouders van een kleinzoon: Anthony, en begin dit jaar werden ze, op 1 januari 2023, trotse overgrootouders van een prachtige achterkleinzoon: Thomas.

Helaas werd Joanna na een val hulpbehoevend en moest ze noodgedwongen haar intrek nemen in het woonzorgcentrum. Frans kwam haar dagelijks met veel liefde bezoeken. Maar de liefde en het gemis werden groot, te groot, en daarom nam Frans met veel spijt in het hart afscheid van zijn mooie appartement op 't Eilandje en koos hij ervoor om samen met zijn echtgenote in ons woonzorgcentrum te komen wonen. Als dat geen ECHTE liefde is!

*Welkom op Tulpenhof! We wensen jullie
nog heel fijne, liefdevolle en mooie jaren toe!*

♥ Babynieuws ♥

Onze eigen Lore Van Belle, verpleegkundige op Tulpenhof, is na een aantal “zware” laatste maanden moeder geworden! Op 7 februari bracht ze een gezond zoontje ter wereld: Emil. Moeder en kind stellen het goed. We wensen de kersverse mama een vlot herstel na de geboorte en voor Emil veel wondermooie eerste momenten. Een

eerste knuffel, een eerste kusje, een eerste frisse wind langs zijn oortjes. Een eerste gouden zonnestraal op zijn snoet. Proficiat, Lore!

Klaproosveld

De maand januari is gepasseerd, en ook februari werd goed ingezet. Aan creativiteit ontbreekt het ons op Klaproosveld niet. Toen de goede ideeën begonnen te kriebelen, moesten we dus wel de handen uit de mouwen steken en aan het knutselen gaan. Daarbij hebben we ook ineens het hoofd geboden aan een vooroordeel: Nee, we hebben geen klaprozen uit papier gevouwen, of bloemetjes gezaaid in onze tuin.

Aangezien onze bewoners zich graag verbazen over de lieve vogels die soms rondom het woonzorgcentrum fladderen, besloten we vogelvoer te maken. Dat niet alleen, we begaven ons ook meteen naar buiten om het voer eigenhandig op te

hangen in de tuin. Zoals het oude gezegde gaat: *Ledigheid is des duivels oorkussen*. Wij houden er in ons warme huis geen bijgeloof op na, maar we blijven wel graag in beweging en daarom trokken we dus de tuin in om er persoonlijk voor te zorgen dat moedervogels spoedig iets lekkers zouden

vinden voor hun kroost.

We hebben deze gevleugelde moeders niet zomaar wat rommel gegeven voor de kleintjes. Onze middag bestond uit het in stukken snijden van appels. Deze versierden we dan met lekkere toebehoren zodat de vogels er des te meer van

zouden smullen. We weten immers allemaal uit onze kindertijd: gezonde voeding is vaak een opgave – het smaakt pas lekker als er een speciale twist aan gegeven wordt.

Zouden vogels van ons verschillen op dat gebied? We gaan er niet over debatteren. We kijken gewoon met grote trots en voldoening terug op deze originele activiteit, een daad van liefdadigheid naar Moeder Natuur

toe. Want waarom zouden we alleen elkaar een warm hart toedragen, als er buiten de muren van ons grote, gezellige huis nog van alles leeft? Diertjes die in deze koude winterperiode niet altijd even voedzame maaltijden bij elkaar weten te sprokkelen. In de wetenschap dat we hen geholpen hebben, zullen onze eigen maaltijden de komende periode nóg beter smaken!

Verder moeten we toegeven dat we deze periode zoet gezondigd hebben. Tijdens Maria-Lichtmis snoepten we aan één stuk door! We herbeleefden onze kinderjaren met pannenkoeken à volonté. Nee, geen schaamrood op onze wangen. Enkel een heleboel kleverige suiker en siroop!

♥ Ewelina Czapla ♥

Ewelina Czapla, dat is mijn meisjesnaam. Sinds ik getrouwd ben, heb ik de naam van mijn echtgenoot overgenomen: Chechlinska.

Ik ben geboren in Polen op 14 februari 1991, en ik woonde bij mijn ouders tot mijn 18 jaar. Ik heb gestudeerd voor landmeter.

Op 16 juli 2009 is mijn dochter geboren: Julia. In 2012 ben ik van mijn man gescheiden, daarna ben ik

met mijn dochttertje naar België gekomen. We gingen in Merksem wonen, waar ik in een strijkatelier werkte van oktober 2012 tot april 2022. Ondertussen kreeg ik ook een zoontje, Nathan, op 30 oktober 2015, en volgde ik een extra opleiding in volwassenenonderwijs. Op die manier kon ik op 4 april 2022 beginnen werken in WZC Sint-Vincentius.

Mijn hobby's zijn yoga en tuinieren. Ik ga graag uit eten en ik kook heel graag.

Rozentuin

Haar naam betekent “hemels” en “goddelijk” in het Latijn. Ze was een sterke boerendochter in haar jonge jaren. Celine Wouters, één van onze oudste bewoonsters, verjaarde afgelopen maand. Ze blies 99 kaarsjes uit! Niet heus, natuurlijk, want de eens zo onvermoeibare boerendochter is vandaag de dag een rustige, bescheiden dame. Een taart, grappige kaartjes en ballonnen mochten uiteraard wel niet ontbreken!

We beschrijven Celine als “rustig en bescheiden”, maar deze vindingrijke vrouw geeft iedere dag een nieuwe invulling aan deze woorden. Een voormiddagje turnen bij de kinesist, een spelletje boccia, een rondje bingo, ... Bij nader inzien is Celine toch niet zo rustig. Ze houdt van lachen en leven. Niet leven, maar LEVEN.

Celine laat ons vaak zien hoe genieten er écht uitziet, hoe het er zou moeten uitzien. Ze gaat dolgraag op de foto en verwarmt haar woonkern met een lach die feller straalt dan de zon. Van tijd tot tijd lijkt het universum Celine zelfs met kleine gekkig-

heidjes te bedanken voor de vreugde die ze met ons deelt. Zo had ze recent nog eindeloos veel geluk bij bingo. Gewoon een lekker drankje en onder de mensen komen, jong en oud, daar

neemt Celine genoeg mee. Maar al gauw stal ze de show en won ze een pakje snoep!

Van snelle en vlotte replieken weet Celine ook het een en ander. Toen een begeleider haar na de bingo opzocht met de vraag: “Hoe is het snoep?” klonk het glunderend: “Het is al op! Je komt dus te laat!”

Ha, die lieve, geestige Celine. We wensen haar nogmaals proficiat met haar 99 prachtige jaren!

De andere bewoners van Rozentuin hebben deze maand ook echt niet stilgezeten! Knutselen met schaar en papier, of

knutselen met noten en gedroogd fruit. *You name it*, de bewoners van Rozentuin spelen het klaar!

Irisheem

Op Irisheem hebben we het deze periode rustig en eenvoudig gehouden. Uiteraard hebben we ons goed beziggehouden: we brengen onze namiddagen al knutselend door, en stilletjes aan bereiden wij ons alvast voor op de volgende grote feestperiode: Pasen!

Af en toe vangt er een geestig babbeltje aan, of vindt verfrissend bezoek of een nieuwtje uit de buitenwereld zijn weg naar ons.

INTERVIEW MET ...

Maria
De Boer

Op 15 september 2022 mocht Maria 101 kaarsjes uitblazen. Een knappe prestatie: ze kan terugkijken op een uitgebreid en rijkelijk gevuld leven, en Maria haalt nog altijd het meeste uit elke dag! Een goed ontbijt, een deugddoend kopje thee. Een lekker dutje in de gezelligheid van haar eigen kamer en daarna een wandeling op de gang. Maria vindt het geweldig om opgemerkt te worden door andere bewoners. “Hé

Maria!”, een lieve handdruk of een kusje op de wang, daar kan ze echt van genieten.

“Als je allemaal samenwoont, is vriendschap alles!” meent ze.

De visie van Maria mag ons allemaal inspireren: je hoeft niet gek te doen om je te amuseren, of om bijzondere momenten te beleven. Gewoon iets moois zoeken in de kleine dingen van alledag, daar kom je al een heel eind mee. Haar advies voor zij die honderd jaar wensen te worden: “Goed op je voeding letten!

Drink veel thee en af en toe een lekkere speculaas of peperkoek bij het ontbijt.”

Een nieuwsgierige begeleider bracht Maria een bezoekje met één brandende vraag: Wat is het geheim van zo'n lang leven?

Maria lacht: “Je denkt vast dat ik heel sterk ben, maar dat ben ik niet. Als kind was ik vaak ziek. Als het een tijdje beter met me ging, wist ik al op voorhand dat ik snel terug ziek zou worden.”

De 101-jarige bewoonster heeft inderdaad al veel gezondheidsproblemen moeten trotseren. Op 28-jarige leeftijd, kort voor haar trouwerij, ontdekte ze dat ze tyfus had opgelopen. Op 30-jarige leeftijd moest ze een halfjaar in Spa verblijven, voor een speciale behandeling tegen reuma.

“Ik zag mijn toekomst somber in,” klinkt het. “hoe kon iemand, die bijna altijd ziek in bed lag, nou ooit oud worden? Ik dacht dat ik jong zou doodgaan, en niet de kans zou krijgen om veel van het leven te zien.”

Daar heeft Maria zich gelukkig in vergist!

Als twintiger ontmoette ze de liefde van haar leven: John.

“Dat is kort voor Johannes!” voegt Maria gewichtig toe. Ze waren allebei 28 jaar oud toen ze in het huwelijksbootje stapten. Via John kreeg

Maria ook lieve schoonouders, iedereen kon het goed met elkaar vinden en Maria werd algauw het oogappeltje van het gezin.

“Twee dagen na het trouwfeest werd mijn schoonvader ernstig ziek. Hij vermagerde zienderogen. Hij wist dat ik heerlijk kon koken en vroeg of ik een pot dikke erwtensoep voor hem wilde bereiden. Ik holde naar de slager en de kruidenier en maakte er

onmiddellijk werk van! Hij genoot zo ontzettend van de soep, hij gaf me van blijdschap complimenten en een paar grappige koosnaampjes.”

Maria's mondhoeken krullen ondeugend omhoog: “Mijn schoonmoeder was al jaloers op mij en mijn kookkunsten!”

Het getrouwde leven bracht Maria en John veel vreugde. Ze verkozen eenvoud boven luxe: “We waren als echtpaar heel huiselijk. Terwijl andere koppels geld uitgaven aan reisjes, kochten wij handdoeken en andere huisraad.”

Dit betekent niet dat Maria en John nóóit op reis zijn geweest. Ze trokken samen naar Italië en het zuiden van Spanje. Maria koestert de herinneringen:

“Toen we in Spanje waren, werd er een groot feest georganiseerd in de lobby van ons hotel. Ik ging op verkenning in de gang, tot ik van op een afstand het feest kon zien. Iedereen danste, en de vrouwen droegen prachtige jurken!”

Maria was betoverd. Ze sloeg de schoonheid van de avond voor de rest van haar leven op in haar geheugen.

Na een vraag over kinderen schudt Maria haar hoofd: “Die wilden we graag, maar mijn zwakke gezondheid heeft er anders over beslist. Ik was niet “vatbaar” voor kinderen. Gelukkig kon ik mijn moedergevoelens gebruiken om voor mijn neefjes en nichtjes te zorgen. Er waren genoeg kindjes waar ik liefde aan kon geven. Ik zorgde voor hen, en later kreeg ik veel goede zorgen terug.”

Op dat moment werpt Maria een guitige blik uit het raam. “Heb je de katjes op het terras al gezien? Amai, die kunnen pas kinderen maken!”

Ze vertelt dat ze bijna dagelijks een groot nest kittens gadeslaat, als ze rond hun moeder scharrelen voor warmte en bescherming. Maria vindt het boeiend om de gang van zaken in de kattenfamilie te volgen. Voor poezen loopt het gezinsleven niet altijd van een leien dakje, net zoals bij mensen!

In het huishouden was Maria echt onvermoeibaar.

“Ik was van jongs af aan “opgeleid” door mijn moeder: ze liet mij regelmatig de plinten afstoffen. Achteraf voerde ze een inspectie uit, door met haar vinger over de plinten te gaan. O wee als er nog ergens stof lag! Op die manier leerde ik grondig schoon te maken en niet snel tevreden te zijn met mijn werk. Toen ik eenmaal getrouwd was, hield ik ons huis dan ook piekfijn op orde, je kon er van de vloer eten!”

Hard werken en met een kritische blik naar jezelf kijken. Dat waren onderdelen van Maria’s opvoeding, die ze vandaag de dag nog steeds hoog in het vaandel draagt.

“Wat ik zelf kan, wil ik zelf doen,” houdt Maria vol. “Dat heb ik jong geleerd, en daar zal ik nog lang mee doorgaan!”

De ouderdom heeft wel één en ander voor haar bemoeilijkt: Maria raakte een aantal keer uit balans en viel hard tegen de grond. Revalideren was lastig en kostte haar veel energie. Opnieuw een gevecht met haar eigen gezondheid, een gevecht dat ze nooit opgeeft!

Kracht, dat is niet: nooit vallen.

Kracht, dat is: vallen ...

en terug opstaan!

WOORDJE VOOR ASWOENSDAG

God van het Verbond,
Gij hebt u aan mensen laten kennen in Jezus, uw Zoon.
Hij ontstak in hen het vuur van de Geest.

Gij nodigt ons uit
om ons te laten tekenen met deze as,
symbool voor het voornemen om
weg te gooien wat ballast is
en wat ons verhindert om mee te werken aan uw droom:
een mensengemeenschap,
een plek waar het voor elke mens
goed is om te leven,
bevrijd van onrecht en onderdrukking.

Zegen deze as en teken ons ermee
zodat wij opstaan als nieuwe mensen,
gericht op Jezus' voorbeeld.

Amen.

Bron:

Claire Boelens

Elisabeth – Pastorale Zorg